

1. Понирање Дунава

У Немачкој између градова Имендинген (Immendingen) и Моринген (Möhringen) односно код Фридингена (Fridingen) Дунав понире на неколико места. То значи да је корито реке лети без воде, док река тече даље испод земље отприлике 60 сати до места Ахтопф (Aachtopf). Место највећег понирања налази се код Имендингена. Разлог понирања су каменити слојеви настали у периоду Јура. Кречњак је током времена попримио многе пукотине и шупљине кроз које вода Дунава нестаје.

2. Водомар

У Аустрији, у националном парку Донауауен (Donauauen) посетиоци имају могућност видети водомара који је донедавно у Европи био угрожена врста. За лов су му потребна природна мочварна подручја, а за размножавање тражи пешчана тла и иловачу уз насипе. Перје му се пресијава попут драгог камена.

3. Европски дабар

Дабар је највећи глодар на европском континенту, препознатљив по свом љускавом репу. Породице даброва живе уз речне обале где граде специфична станишта од гранчица, сувог лишћа и блата. Због крзна, мириса и веровања људи да је дабар врста рибе, раније су даброве интензивно ловили, што је проузроковало изумирање даброва. Тек у другој половини 20. века започета је систематска заштита и поновно насељавање даброва у одређена станишта у Немачкој и Аустрији.

4. Голубачка тврђава

Смештена на Дунаву ова тврђава, осим што нуди импресиван поглед, има и богату историју. Претпоставља се да је изграђена у 14. веку, а због свог положаја била је занимљива српским, мађарским и османлијским освајачима, те су вођене многе битке и самим тим је често мењала власника. Назива се још и Голубачки град или Голубачка тврђава због римског одбрамбеног утврђења које се раније ту налазило. Подељена на горњи и доњи замак, има укупно осам торњева високих од 20 до 30 метара, а тамо су и остаци српске православне цркве. Црква је смештена на ивици воде због успона Дунава и веома је близу Гвоздене капије, још једне атракције на Дунаву.

5. Национални парк Плитвичка језера

Национални парк Плитвичка језера налази се у Хрватској и најстарији је национални парк у југоисточној Европи. Различити климатски утицаји, као и велика разлика у надморској висини унутар заштићеног подручја погодују посебно разноликој флори и фауни. У Немачкој је овај парк природе постао познат, између осталог због „Винету“ филмова, који су 60-тих година 20. века снимани на тој локацији. Посебно су упечатљиви prizori језера и сцене уз водопаде. Тамо је сниман и филм Харалда Рајнла „Благо у сребрном језеру“ према мотивима истоимене књиге Карла Маја. Међутим, сценарио поприлично одступа од оригинала.

6. Гвоздена врата

„Гвоздена врата“ представљају споменик природе на Дунаву између Карпата у Србији и Банатских планина у Румунији. Током свог тока Дунав се због притока све више шири и досеже ширину од 200 метара. Затим се услед сужења, ширина реке пред „Гвозденим вратима“, смањује на 80 метара, те су до 1970-тих година „Гвоздена врата“ сматрана најопаснијим делом дунавског тока. На овом месту, налази се највиша камена скулптура Европе, висока 55 метара статуа, која приказује дачанског краља Децебала.

7. Пеликани

Пеликани припадају породици водених птица. Осим на Антарктику, могу се наћи на свим континентима. Највећа европска колонија пеликана налази се на делти Дунава. Пеликане је лако препознати, пре свега због растегљиве коже на доњем кљуну.

8. Белоградчик стене

Белоградчик стене су јединствене црвене формације стене. Простиру се на површини дугачкој 30 км и широкој 15 км, на западном Балкану, у Бугарској у близини Видина. Овај необични природни феномен обликовали су ветар и киша током 200 милиона година. Камени стубови високи 200 метара формирају природну тврђаву која је у давним временима коришћена као одбрана.

9. Улмска кутија

„Улмска кутија“ је била врста брода/барке за једнократну употребу, која се од средњег века користила за превоз робе и путника. Подругљиви назив „кутија“ настао је у 19. веку, због равног дна, односно плитког газа на баркама. Данас су Улмске кутије првенствено симбол исељавања Подунавских Шваба - становништва из Улма и њихово насељавање низводно уз Дунав, у периоду од 17. до 19. века. Улмска кутија је део историје Подунавских Шваба, који су њоме напустили своју домовину у потрази за бољим животом. Подунавским Швабама називају се колонисти из Франачке области, Пфалца, Хесена, Аргауа, Елзаса, Лорене, Луксембурга, Тирингије и исељеници из многих аустријских земаља, који су од краја 17. века стигли у југоисточну Европу у великим таласима званом „Швапски возови“.

10. Добродошлица уз хлеб и со

У многим земљама уз Дунав постоји традиција да се хлеб и со доносе као симболичан дар за разне прилике. То може бити дочек гостију или пријатеља, усељење у нови дом или ступање у брак.

11. Мартеница

Мартеница је уобичајени поклон за 1. март. На бугарском језику назива се „Martenitsa“, а на румунском „Martiso“. Сачињена је од црвено-беле траке и привеска. Носе га жене и деца неколико недеља почевши од 1. марта, у знак доласка пролећа. У Бугарској мартеница представља амајлију за здравље и дуг живот, па се 1. марта дарује члановима породице, пријатељима и колегама. Црвена боја је симбол за црвене образе, док бела симболише седу косу. Мартеница се носи до 1. априла или до појаве првих знака пролећа. Након тога се везује за гране дрвећа или скрива испод камена, уз замишљање жеље.

12. Лотца

Лотца је традиционални рибарски чамац карактеристичан за делту Дунава у Румунији, где се и данас користи као уобичајено средство за превоз путника. У подручју делте Дунава свако има чамац, јер већина села у том делу није повезана путевима. Дрвени чамац је омиљено средство због своје једноставности и поузданог века трајања од 50 година.

13. Црква Св. Андреја (Кијев)

Црква Светог Андреја у Кијеву (Украјина) због своје уметничке оригиналности убраја се у ремек дела украјинске архитектуре 18. века. Легенда каже да је апостол Андреј у првом веку после Христа путујући реком Дњепар дошао до брежуљака данашњег Кијева. Управо на месту где данас стоји црква, Св. Андреј је благословио брда у околини и поставио први крст. Дрвена црква је изграђена 1112. године, док је 1744. године изградњу данашње цркве наручила царица Елизабета Петровна Романова када је посетила град. Црква је освећена 1767. године, а од 1968. служи као црквени музеј. У приземљу се налази Теолошка академија и семинар Украјинске аутокефалне православне цркве.

14. Смаргошквџијадукт (железнички мост)

Овај прекрасни жељезнички мост познат под именом Смаргошквџијадукт окружен је шумама и брдима, а досеже висину од 18 метара и дужину преко 110 метара. Иако је грађен у античком стилу Смаргошквџијадукт датира из 1930. године и данас је у функцији, спајајући два тунела на прузи између Маргецанија и Червене Скале.

15. Фолклор

„Фолклор је видљиви израз целокупне баштине неке етничке заједнице, која у устаљеним традиционалним облицима, живи у народу“ (Википедија). Ту се убрајају обичаји, знања и вештине, ритуали, музика, уметност... У већини подунавских земаља фолклор, који укључује песме, ношње и плес је врло живописан. Мотив на фотографији приказује три различите народне ношње.

16. Синти и Роми

Било да је у питању музичка група (бенд), појединачни инструмент или песма – припадници народа Синти и Рома познати су у свим подунавским земљама по својој музикалности. О њиховој историји, култури и начину живота, ипак је мало тога познато. Често се не зна ни за тешке услове живота којима су у већини земаља често изложени. На простору Европе, Синти и Роми живе уназад барем 600 година. Потичу из Индије одакле су се кретали на запад током неколико векова. Иако се њихов број у појединим земљама повећавао, ови народи чине историјску мањину у Европи. У земљама на Дунаву, посебно у Словачкој, Румунији и Бугарској број припадника Синта и Рома врло је висок, тј. чини отприлике 10% становништва. Стога је култура Синта и Рома у тим земљама посебно видљива. Нажалост, Синти и Роми не припадају само етничкој, већ и социјалној мањини. Велики део припадника ових народа живи у сталном сиромаштву погођен незапосленošћу и социјалним искључивањем.

17. Сахер торта

Сахер торта је чоколадна торта са мармеладом од кајсије (марелице) и чоколадном глазуrom. Представља специјалитет бечке кухиње, мада нема заштићену ознаку географског порекла. Према предању, кнез Метерних је 1832. године наредио дворској кухињи да створи посебни дезерт. Пошто се главни кувар разболео, шеснаестогодишњи шегрт Франц Сахер морао је преузети посао – и осмислио је основу Сахер торте. Франц је тада био на другој години заната.

18. Пуњена паприка

У мађарској кухињи постоје јела која су добро позната и изван граница земље. То су углавном јела која могу задовољити и највећу глад, као што је случај с пуњеном паприком – једним од омиљених главних јела. То је сјајна прилика да се искористи ово поврће, које у Мађарској одлично успева. Коришћењем паприка различитих боја ово јело изгледа још примамљивије. Смеса за пуњење се састоји од млевеног меса, пиринча и зачина. Пуњена паприка се кува у сосу од парадајза и сервира уз слани кромпир или бели хлеб. Управо је уз помоћ паприке мађарски лекар Albert Szent György 1937. године освојио Нобелову награду. Рођен је 1893. године у Сегедину, највећем подручју узгоја паприке у Мађарској, где је открио витамин Ц управо у овом поврћу. Доказао је да један кубни центиметар сока од лимуна садржи 0,5 мг витамина Ц, а једнака количина паприке 5 до 7 пута више.

19. Корбачик

Када се спомене сир, већина помисли на француске сиреве. Међутим, и Словачка има богату традицију производње, и то овчијег сира. Корбачик је врста плетеног сира који се производи у димљеној и недимљеној варијанти.

20. Амфитеатар, арена Пула

Гигантски амфитеатар у Пули шеста је највећа грађевина своје врсте, изграђена у римском стилу. И данас је то место културе и историје, па се понајвише користи у културне сврхе. Није познато по чијем налогу је саграђено, а проширење је затражио цар Веспасијан. Просторије за гладијаторе и звери сачуване су до данас и налазе се испод арене, а у њима је смештена стална изложба „Маслинарство и виноградарство Истре током Римског периода“. Арена може примити 23.000 посетиоца. Раније је из арене било могуће посматрати битке на мору организоване уз оближњу обалу, али су касније те битке замењене воденим борбама у самој арени.

21. Цркве у Молдавији, Буковина

Молдавски осликани манастири у Буковини, Румунији, чине скуп црквених здања познатих по својим раскошно осликаним фасадама живих боја. Изграђени су у 15. и 16. веку по налогу молдавске кнежевине, а повезује их војвода Стефан Велики, који је након сваке добијене битке саградио по један манастир. Од 1993. односно 2010. године неки од ових манастира уврштени су на УНЕСКО-ову листу светске културне баштине.

22. Фарбана јаја

Даривање шарених јаја у Украјини саставни је део хришћанског ускршњег обичаја. Боје се наносе на јаја посебном методом: воском се цртају узорци који се затим боје различитим нијансама.

23. Вински подрум Крикова Тријумфална капија, славолук Кишињев

У Молдавији постоји доста великих винских подрума. Крикова представља једну од највећих збирки вина на свету, па је називају и подземним градом. Лавиринт тунела дужине 120 км није могуће обићи пешице. Температура ваздуха константно износи 12 степени Целзијуса уз висок постотак влаге, што су најбољи услови за складиштење готово 30 милиона литара вина. Бројни су државници и премијери већ посетили овај познати вински подрум и у њему поседују сопствени мали вински депо, као нпр. немачка канцеларка Ангела Меркел и први астронаут у свемиру, Јуриј Гагарин. Руски председник Путин је 70. рођендан прославио у једном од раскошно уређених подрума.

24. Тријумфална капија, славолук Кишињев

Тријумфална капија или славолук Кишињев (Chişinău) назива се још и Светим вратима јер се налази у линији са звоником и катедралом. Славолук је саграђен како би се у њему сместило звоно које није могло стати у торањ катедрале. Посвећен је победи руских снага над турском војском у рату који је трајао од 1806. до 1812. године. Поред великих звона у унутрашњости славолука са спољне стране се налазе врло лепа сатови. Због тога је овај славолук уврштен на пето место најлепших грађевина тога типа.